

Donald George Marquis

Západočeská Univerzita V Plzni
Katedra Kybernetiky
Semestrální práce - HKUI

Štěpán Brabenec
1. semestr
9. února 2022

1 Životopis

1.1 Mládí

Donald George Marquis se narodil ve Spojených státech Amerických, ve státě Minnesota, městě Two Harbors, 22. června, roku 1908.

Jeho otec byl profesorem na univerzitě Bellingham (Washington) State Teachers' College. Donald vyrostl v Bellinghamu, a proto se rozhodl studovat psychologii právě na téhle univerzitě, kde vydržel první rok studia. Po prvním roce na Bellinghamské univerzitě přestoupil na univerzitu Stanford University, kde získal vysokoškolský diplom v roce 1928.

Během jeho vysokoškolských let na Stanfordu byla Donaldova budoucí kariéra vedoucího ve vědecké komunitě předvídatelná pouze pro pár blízkých mezi studenty psychologie a profesory. Kvůli jeho plachosti a mírné vadě řeči nebyl z počátku tolik vidět. S námahou postupně ovládl koktání a o deset let později by už jen řečový patolog poznal jeho zbytky. Stydlivost přerostla ve skromnost a brzy se stal velmi nápadnou postavou kampusu. Bylo to kvůli dvěma neakademickým talentům, hraní na klarinet a stepování. Hrál pravidelně s populární kampusovou taneční kapelou a kdykoli se konala nějaká kampusová show, on a jeho podobně zručný přítel vždy poskytl skvělé představení. S hlavním oborem psychologií a vedlejším oborem fyziologií absolvoval Phi Beta Kappa.

Svou doktorskou práci zahájil v roce 1928 na Stanfordu. Po dvou letech přestoupil na univerzitu Yale University, kde svou práci dokončil. Jeho doktorská disertační práce byla experimentální studií účinků lézí okcipitálního laloku na vizuálně diskriminační chování psů. V roce 1931 se oženil s doktorkou Dorothy Postle. Poté, co Donald získal v roce 1932 doktorský diplom, byl jmenován členem Národní rady pro výzkum (NRC) v neurofyziologii na rok. Během tohoto roku společně s Ernestem Ropiequetem Hilgardem vydali několik důležitých výzkumných zpráv o jejich studiích zrakové kůry.

1.2 II. světová válka

Dohromady Donald působil na univerzitě Yale University od roku 1930 do roku 1945. Nejdříve jako student, poté docent, a nakonec jako předseda katedry od roku 1942 až do roku 1945. Tyto roky byly velmi namáhavé a vzrušující.

Fakulta se silně věnovala výzkumu a studiím a kvůli tomu se málo věnovala studentům. Donald byl brzy schválen vedoucím mladší fakulty. Personál této fakulty byl velmi malý a Donalda zoufale potřebovali. Tímto rozvinul svoji lásku k učení, která charakterizovala jeho univerzitní práci a náplň až do konce života. Jeho předmět experimentální psychologie byl po deset let základním kamenem studijního programu psychologie na univerzitě Yale University. Marquis na konci třicátých let stimuloval mladší katedrovou skupinu k reformě a modernizaci bakalářského programu. Jeho vlastní výzkum při tomto režimu sice trpěl, ale nejednalo se o problém, protože jeho učitelský talent a učitelské schopnosti byly natolik dobré, že byl jeho vliv nespočetněkrát větší, než by byl jakéhokoliv vědce v laboratoři. Jeho znalosti výzkumné literatury byly encyklopedické. Toho využil ve spolupráci s E. R. Hilgardem, se kterým sepsali knihu *Conditioning and Learning*, která byla vydána v roce 1940.

Když začala druhá světová válka, ve Washingtonu nebyli žádní psychologové. Na NRC bylo z toho důvodu tlačeno. Ve spojení s American Psychological Association (APA) byl v roce 1943 založen Úřad psychologického personálu s Marquiselem jako ředitelem na částečný úvazek.

1.3 Konec II. světové války a poválečné období

V roce 1945, kdy válka skončila, byl Marquis již velice unavený, ale Washington byl pro něj silnou zkušeností. Univerzita University of Michigan potřebovala mladého podnikatele plného energie, který by pomohl s revitalizací její katedry, vybudováním fakulty a zajištěním všeho potřebného pro masivní návrat veteránů. Marquis byl pro univerzitu jasnou volbou a tuhle výzvu přijal.

Následujících 12 let bylo pro Michigan zlatým věkem. S neuvěřitelnou vynalézavostí dal Marquis dohromady granty pro výzkum, Department of Veteran Affairs (VA) stipendia, granty pro školení a průmyslové smlouvy, aby uspokojil potřeby univerzity. Veterány přivedl ve velkém, mnoho z nich bylo slibně mladých. Na univerzitě bylo Výzkumné centrum a Centrum pro skupinovou dynamiku, později přibyl Výzkumný ústav duševního zdraví. Avšak příběh růstu Michigane, jeho rozvoje mezioborových programů, jeho důrazu na výuku a školení studentů doktorských studií, stejně jako dělat výzkum, není příběh jednoho muže. Jedna z charakteristik Dona Marquise byl tichý způsob, kterým povzbuzoval ostatní, aby udělali vše, co je nutné. A také udělali.

Není divu, že zviditelnění Marquise jako učitele a organizátora přineslo vysoké nároky na konzultace. Aktivně se podílel na reorganizaci APA na počátku čtyřicátých let a stal se jejím zvoleným prezidentem v roce 1947. Byl konzultant několika nadací a vládních agentur, předseda Americké zkušební komise v profesionální psychologii a člen několika výborů na nejvyšší úrovni ve federálních agenturách. Kolem roku 1950 byl konzultantem pracovní skupiny Ford Foundation, která doporučila založení svého pátého programu, Behavioral Science Division, což nakonec vytvořilo Centrum pro pokročilé studium behaviorálních věd.

1.4 Stáří

Marquisovo manželství ztroskotalo v polovině padesátých let. Donald opustil Michigan a stal se spolupracovníkem Rady pro výzkum společenských věd v letech 1957 až 1959, a poté přijal profesuru průmyslového managementu na M.I.T. Téhož roku se oženil s doktorkou Peggy Cookovou, sociální psycholožkou. Průmyslový management se může zdát zvláštním konečným domovem pro muže, který začal svůj profesní život jako fyziologický psycholog, ale Marquisovo kariéra se stabilně pohybovala tímto směrem po čtvrt století. Byl organizátorem a podnikatelem již od začátku. Byl to laskavý a citlivý muž. Chápal a respektoval jednotlivce jako jednotlivce. V M.I.T. obrátil své zájmy v sociální oblasti psychologie k problémům managementu, a nakonec začal věnovat své dovednosti pouze na výuku a výzkum. Donald v posledním desetiletí svého života provedl a publikoval více výzkumů než za celý jeho život předtím. Tři desetiletí praktikoval umění managementu a pak se konečně obrátil k praxi jeho oboru. M.I.T. poctilo Donalda se svým „David Sarnoff Professorship of Industrial Management“ jen pouze několik měsíců před jeho náhlou smrtí na ischemickou chorobu srdeční. Donald George Marquis zemřel 17. února 1973.

2 Zdroje

2.1 Text

- Americký časopis psychologie [online]. [cit. 2022-02-09]. Robert R. Sears "Donald George Marquis: 1908-1973". The American Journal of Psychology. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/1421954>
- Americká psychologická společnost (American Psychological Association): Bývalí prezidenti APA [online]. [cit. 2022-02-09]. Dostupné z: <https://www.apa.org/about/governance/president/former-presidents>
- Historická databáze APA: 18. září 1945 [online]. [cit. 2022-02-09]. Dostupné z: <http://www.cwu.edu/warren/calendar/cal0918.html>
- Společnost pro behaviorální neurovědu a srovnávací psychologii (Society for Behavioral Neuroscience and Comparative Psychology): článek o D. G. Marquisovi [online]. [cit. 2022-02-09]. Dostupné z: <https://www.apadivisions.org/division-6/awards/marquis>
- New York Times: článek o D. G. Marquisovi [online]. [cit. 2022-02-09]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/1973/02/18/archives/dr-d-g-marquis-mit-psychologist.html>

2.2 Obrázky

- <https://hamiltonacademicfamilytree.weebly.com/donald-marquis.html>